

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 4116010601
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4116010601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného X. L. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného X. L. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2017, sp. zn. 2To/15/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného X. L. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 14. februára 2017, sp. zn. 1T/50/2016, uznal obvineného X. L. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci september roku 2014 až do 22. novembra 2015 si na bližšie nezistených miestach od presne nestotožnenej osoby neoprávnene zadovážil omamné a psychotropné látky, konkrétne marihuanu a tablety s obsahom účinnej látky metyléndiosymetamfetamínu (MDMA) - extázu, ktoré potom u seba neoprávnene prechovával a následne marihuanu neoprávnene predával za rôzne finančné sumy alebo poskytoval bez finančnej odplaty v rôznych množstvách a na rôznych miestach v meste Nitra osobám: R. O., bytom O., F. F., bytom O., F. F., bytom O., U. U., bytom B. D., okres Z. a Y. P., bytom O., prostredníctvom jeho kamarátov;

a dňa 22. novembra 2015 pri vykonávaní domovej prehliadky v čase od 08.30 hodiny do 12.35 hodiny v O., na Ulici J. M. číslo XXXX/XXX v byte číslo 1, kde sa obvinený X. L. zdržiaval, dobrovoľne vydal a boli zaistené rôzne veci, ktoré boli následne predložené ako stopy na skúmanie Kriminalistickému a expertíznemu ústavu PZ v Bratislave a na základe vykonaného skúmania bolo okrem iného zistené, že: stopa číslo 1/- jeden sklený pohár obsahoval 2,972 g rastliny rodu Cannabis, s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (ďalej len THC) 16,9% hmotnostných, obsahujúce 502 mg THC, čo zodpovedá najmenej 17 (sedemnástim) obvykle jednorazovým dávkam drogy,

stopa číslo 19/ - 1 ks vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 847 mg rastliny rodu Cannabis, s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 9,5% hmotnostných,

stopa číslo 9/ - 1 ks vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 184 mg rastliny rodu Cannabis s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 9,8% hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy,

stopa číslo 2/ - jedno vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo 2 kusy fialových tabliet s logom s hmotnosťou 1.006 g s priemernou koncentráciou účinnej látky metyléndiosymetamfetamínu (ďalej len MDMA) 36,5% hmotnostných, s obsahom 367 mg absolútneho MDMA čo zodpovedá 2 (dvom) obvykle jednorazovým dávkam drogy a 2 kusy béžových tabliet s hmotnosťou spolu 0,577 g s priemernou koncentráciou účinnej látky MDMA 32,0% hmotnostných, s obsahom 185 mg absolútneho MDMA čo zodpovedá 2 (dvom) obvykle jednorazovým dávkam drogy,

stopa číslo 13/ - 1 ks ružová tableta „Mickey Mouse“ s hmotnosťou 272 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky MDMA 33,5% hmotnostných, s obsahom 91 mg absolútneho MDMA, čo zodpovedá 1 (jednej) obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metylén-diosymetamfetamín - MDMA je zaradený podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka konope - rastlín rodu Cannabis tetrahydrokanabinol - THC je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd Nitra obvinenému X. L. za to uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- dvoch kusov kovových drvičiek,
- jednej digitálnej váhy „TUFF-WEIGH“,
- jedného kovového kotlíka s nápisom Bong Cap,
- a jednej drvičky tyrkysovej farby,

ktoré sa nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, Odbore kriminálnej polície v Nitre.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to finančnej hotovosti vo výške 2.340,- (dvetisíc tristo štyridsať) eur, ktorá sa nachádza na účte číslo F. vo X. Ba nke, a.s., Bratislava.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí a finančnej hotovosti vo výške 2.340,- (dvetisíc tristo štyridsať) eur sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený, ako aj jeho matka X. L. odvolanie, a to proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo, pričom prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku (č.l. 962).

Na podklade podaných odvolaní rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý rozsudkom z 26. apríla 2017, sp. zn. 2To/15/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 172 ods. 2 Tr. zák. obvinenému X. L. nezistiac žiadnu poľahčujúcu

okolnosť podľa § 36 Tr. zák., nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- dvoch kusov kovových drvičiek,
- jednej digitálnej váhy „TUFF-WEIGH“,
- jedného kovového kotlíka s nápisom Bong Cap,
- a jednej drvičky tyrkysovej farby,

ktoré sa nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, Odbore kriminálnej polície v Nitre

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a tým aj vykonateľnosť v zmysle § 183 ods. 1 písm. b) alinea 3 Tr. por. dňom 26. apríla 2017, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre. Rozhodnutie súdu druhého stupňa obvinený X. L. prevzal 10. júla 2017, jeho obhajkyňa 10. júla 2017 a prokurátor 4. júla 2017 (č.l. 1060), pričom obvinený uložený trest v súčasnej dobe aj vykonáva od 26. apríla 2017.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2017, sp. zn. 2To/15/2017 podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne 9. apríla 2018 dovolanie (č.l. 1077-1096). Dovolanie oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), g), h), i) Tr. por.

Obvinený v dovolaní namietal s poukazaním na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nebolo vyhovené žiadosti obhajcu o nazretie do utajovaných príloh spisu v celom rozsahu a boli mu predložené iba dva príkazy sudcu s poukazaním na § 6 ods. 4 Tr. por., čím nastal rozpor so zásadou rovnosti zbraní, ktorej podstatou je dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu (ESLP vo veci MetalcoBt. v. Maďarsko rozsudok z 1. februára 2011 č. 34976/05). Podľa obvineného v prípravnom konaní boli porušené práva obhajoby tým, že vyšetrovateľ zamietol žiadosť obhajcu zúčastniť sa úkonov trestného konania v zmysle § 85 ods. 5 Tr. por., pričom zadržaný podozrivý má práva podľa § 34, § 121 až § 124 Tr. por. a nikde nie je ustanovenie o zamietnutí uplatnenia práva.

Ďalej obvinený namietal, že obžaloba bola podaná pre iný skutok, ako bolo vznesené obvinenie a taktiež neboli upozornení o zmene posudzovania skutku, a preto bolo porušené ustanovenie § 234 ods. 2 Tr. por. Okresný súd v rozpore s § 256 ods. 1 Tr. por. nevyzval obhajcu na zaujatie stanoviska k obžalobe, ale mal postupovať podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Podľa obvineného boli vykonané aj nezákonné výsluchy svedkov P., O. a F., pričom svedkovia mali spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorým bola sľúbená beztrestnosť za výpovede. Nezákonnosťou podľa teórie plodov otráveného stromu sú postihnuté aj všetky ďalšie ich výpovede. Uvedeným postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdov došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, nemožno bez pochybností dôjsť k záveru, že obvinený im predával omamnú a psychotropnú látku tak, ako ju definuje zákon. Túto skutočnosť nemožno podľa obvineného ustáliť len na základe pocitov svedkov, čo preukazujú vedecké výskumy, ktoré boli vykonané ako dôkaz ich prečítaním. Súd zrejme opomenul skutočnosť, že svedkovia vypovedali, že v čase užívania marihuany požívali alkoholické nápoje. Orgány činné v trestnom konaní nepreukázali, že by obvinený predával alebo inak poskytoval omamnú a psychotropnú látku, aj keď niektorí svedkovia uviedli, že si od obvineného niečo kupovali alebo inak zadovážili, avšak nie sú schopní, ani oprávnení určiť, či marihuana, ktorú si zadovážili od obvineného obsahovala THC v takom množstve, aby išlo o omamnú a psychotropnú látku. Podľa obvineného predaj marihuany bez

účinnnej látky, v koncentrácii, ktorá nie je spôsobilá vyvolať návyk, psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z., nie je trestný. Podľa obvineného obžaloba neunesla dôkazné bremeno preukázať dôvodnosť naplnenia skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., napriek tomu súd rozhodol v neprospech obvineného, čím zásadným spôsobom porušil právo na spravodlivé súdne konanie.

Právo na obhajobu bolo porušené podľa obvineného aj tým, že súd sa vôbec nezaoberal vykonanými dôkazmi a právnou argumentáciou obhajoby k nim s poukázaním na princíp „in dubio pro reo“, nakoľko pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní, trvali aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. V danom prípade orgány činné v trestnom konaní ani súd nepreukázali, že by obvinený predával alebo inak poskytoval nejakým osobám omamnú a psychotropnú látku. Obvinený namietal aj závery znaleckého posudku, a to stopy č. 26 s poukázaním aj na čl. I. Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 35 uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 4/2016.

Ďalej obvinený v rámci svojho dovolania namietal porušenie prezumpcie nevinoty a nepoužitie zásady „in dubio pro reo“, nakoľko akú látku predával a ktorým osobám už v súdnom konaní nebolo možné preukázať ani vyvrátiť. Orgány činné v trestnom konaní nevykonali vyšetrovanie skutkového stavu veci tak, aby odstránili všetky pochybnosti, a to napriek tomu, že procesná situácia, aj zákonné ustanovenia im to umožňovali. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky prebiehal cca 8 mesiacov a podľa obvineného v časti nezákonne, nakoľko orgány činné v trestnom konaní nevyužili jeho potenciál na zistenie skutkového stavu bez všetkých pochybností.

Vô vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. obvinený uviedol, že bol porušený zákon v ustanovení § 115 ods. 3 Tr. por. a v čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky. V súdnom konaní boli vykonané nezákonne získané dôkazy, a to odposluchy a záznamy z telekomunikačnej prevádzky. Na základe návrhu okresného prokurátora sp. zn. I PO-V-51-1/2015-NR-3 z 30. marca 2015 bol dňa 1. apríla 2015 sudcom pre prípravné konanie vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam z telekomunikačnej prevádzky pod č. OS NR-V-183-1/2015-4Ntt/59/2015 podľa § 115 ods. 2 Tr. por. na odpočúvanie účastníckej stanice obvineného od 2. apríla 2015 neurčeného času do 24. hodiny dňa 10. septembra 2016. Dňa 21. septembra 2015 podal okresný prokurátor v tej istej veci opätovný návrh sp. zn. I PO -V-172-1/2015-NR-3 a dňa 22. septembra 2015 bol sudcom pre prípravné konanie vydaný opätovný príkaz na odpočúvanie a záznam z telekomunikačnej prevádzky pod č. OS NR-V-362-1/2015-4Ntt/163/2015 podľa § 115 ods. 2 Tr. por. na odpočúvanie tej istej účastníckej stanice obvineného od 22. septembra 2015 neurčeného času do 24. hodiny dňa 4. marca 2016. Tieto príkazy sa pred odtajnením nachádzali v utajovanej prílohe vyšetrovacieho spisu OKP OR PZ Nitra ČVS: ORP-372/1-VYS-NR-2015, ako podklad zákonnosti odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky obvineného a tieto boli dňa 17. marca 2016 aj predložené k nazretiu. Žiadne ďalšie príkazy súdu, ktoré boli podkladom pre odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky obvineného sa v spise ORP-372/1-VYS-NR-2015, ani KRP-124/1-VYS-NR-2015 ku dňu

17. marca 2016 podľa vyšetrovateľa nenachádzali, a tak v rozpore so zákonom neboli ani predložené k nahliadnutiu. V súdnom spise bol po námietke nezákonnosti časti odposluchov odtajnený aj tretí návrh a príkaz sudcu, a to návrh okresného prokurátora sp. zn. I PO-V-160-1-/2015-NR-3 z 9. septembra 2015 na vydanie príkazu na predĺženie odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, na základe ktorého sudca pre prípravné konanie vydal príkaz sp. zn. OS NR-V-354-1/2015-2Ntt/155/2015 z 10. septembra 2015 na predĺženie odpočúvania tej istej stanice od 11. septembra 2015 do 11. novembra 2015.

Obvinený taktiež namietal, že nikde v Trestnom poriadku sa nenachádza možnosť v tej istej veci vydať príkaz podľa § 115 Tr. por. po ukončení odpočúvania a záznamu opakovane na ďalších takmer 6 mesiacov, alebo príkaz o takúto dobu predĺžiť, a preto považuje toto konanie orgánov činných v trestnom konaní za hrubé obchádzanie zákona a žiadal, aby boli záznamy získané vykonaním nezákonného odpočúvania ako dôkaz vylúčené, a to od hovoru č. 275 po hovor č. 6131, ktoré boli vykonané na základe nezákonne vydaného opätovného príkazu pod č. OS NR-V-362-1/2015-

4Ntt/163/2015, ktorý je uvedený aj na všetkých prepisoch.

Krajský súd v Nitre podľa obvineného nepreskúmal riadne legálnosť, legitimitu a proporcionalitu vydaných príkazov, ani otázku ich použiteľnosti a zákonnosti dôkazov takto získaných, vo svojom odôvodnení neuviedol, či a v akom rozsahu preskúmal napadnuté príkazy, čo je podľa obvineného bez pochyb v rozpore s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s poukázaním na jeho uznesenie sp. zn. 6 To 12/2011 z 18. septembra 2012. Uznaním dôkazu vykonaného v rozpore s Trestným poriadkom súd porušil základné právo na riadny a spravodlivý proces, čím sa stalo celé rozhodnutie nezákonným.

Rozhodnutie o vine bolo podľa obvineného založené na nezákonne získanom dôkaze, a to zaistenej finančnej hotovosti vo výške 2 340,- Eur, pretože tieto finančné prostriedky neboli zaistené zákonným spôsobom v zmysle § 95 Tr. por. , nakoľko ak by mali byť zaistené ako doličná vec, tak by museli byť zaistené „in natura“ ako bankovky, ktoré nie je možné zameniť, teda aj so zapísaním čísel bankoviek. Krajský súd však trest prepadnutia finančnej hotovosti neuložil, napriek tomu tento dôkaz mohol podľa obvineného ovplyvniť rozhodnutie senátu o jeho vine, čím bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. obvinený uviedol, že napriek tomu, že odvolanie bolo podané proti všetkým výrokom, krajský súd o výroku o vine nerozhodol, tento teda podľa obvineného nenadobudol právoplatnosť, preto nemôže byť zákonný výrok o treste.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že súd sa v napadnutom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s jeho argumentáciou, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný, a to v časti kvalifikovanej skutkovej podstaty. Len z hľadiska skutkových okolností sa obmedzil na konštatovanie, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Kúpa, predaj, výmena a zadováženie drog viacerým osobám sú už zahrnuté v základnej skutkovej podstate trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., nakoľko ustanovenie zahŕňa túto činnosť vo vzťahu k neobmedzenému počtu osôb s poukázaním na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Podľa obvineného, ak je určité konanie zahrnuté už v znakoch základnej skutkovej podstaty, nie je možné to isté konanie považovať aj za znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, pretože to vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., ktoré zakazuje, aby ten istý znak bol znakom základnej a zároveň aj kvalifikovanej skutkovej podstaty toto istého trestného činu. Podľa obvineného bolo povinnosťou krajského súdu sa vysporiadať s argumentáciou obvineného, nakoľko bola jednou s kľúčových častí obhajoby, inak porušil jeho ústavné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nakoľko tieto práva v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia.

Obvinený ďalej spochybňoval zohľadnenie § 138 písm. j) Tr. zák. s právnym posúdením spáchaného trestného činu v rámci jeho kvalifikovanej skutkovej podstaty, pričom poukázal na skutočnosť, že z ustáleného výkladu ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák. vyplýva, že zmysel slovného spojenia „na viacerých osobách“ je naplnený iba vtedy, ak nesú negatívne následky spáchania trestného činu aspoň tri osoby, alebo aspoň tri osoby sú ohrozené na živote a zdraví, pričom pripustil, že je tento kvalifikačný pojem posudzovať individuálne. Podľa obvineného zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/17207 z 3. februára 2016 vyplýva, že bezprostredné nebezpečenstvo poškodenia zdravia alebo priame ohrozenie života (z hľadiska toxikologického) ako následok fajčenia konope prakticky nehrozí. V prípade dlhodobiejšieho užívania sa môže vyvinúť závislosť organizmu. V tomto prípade však podľa obvineného všetci svedkovia uviedli, že drogy neužívajú, nebolo preukázané, že by sa u nich psychická závislosť objavila alebo hrozila. V tomto prípade teda znalecký posudok vyvrátil ohrozenie ľudského života alebo zdravia, na základe čoho skutková podstata podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. naplnená nebola, teda došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku.

Obžaloba podľa obvineného počas celého konania taktiež neustálila miesto a čas, kedy konkrétne mal

predať omamné a psychotropné látky a ktorým osobám, pričom to nebolo ani preukázané a zo žiadneho z vyprodukovaných dôkazov nevyplýva, že by sa jednalo naraz o viac ako 3 osoby, a teda by mohlo ísť len o trváci alebo pokračovací trestný čin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Nie je možné totiž viaceré následky sčítať a vysloviť naplnenie znaku na viacerých osobách, pričom s uvedenými námietkami sa krajský súd nezaoberal a taktiež sa nevysporiadal ani s nesprávnym právnym posúdením skutku, čo sa týka množstva zaistenej drogy s poukázaním na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 20. septembra 2011, sp. zn. 1To/86/2011, ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/127/2011, 4To/11/2014.

Krajský súd v Nitre podľa obvineného nesprávne použil ustanovenie § 36 Tr. zák., keď mu nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a to najmä nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. Krajský súd v Nitre neodôvodnil takmer žiadnou právnou alebo skutkovou argumentáciou prečo neuznal tieto poľahčujúce okolnosti. Skutočnosť, že obvinený trpel a trpí diagnózou F12.2 - závislosť na kanabinoidoch, ktorá patrí pod skupinu Duševné poruchy a poruchy správania, bola preukázaná znaleckým posudkom MUDr. Višňovského, č. 167/2015, ako aj výsluchom znalca. Obvinený uviedol, že sa nestotožňuje ani s nepriznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pretože predošlé odsúdenia má zahladené a pred spáchaním trestného činu viedol riadny život s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 To 6/2011.

Na základe všetkých uvedených skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2017, sp. zn. 2To/15/2017 bol porušený zákon z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c), g), h), i) Tr. por. v ustanoveniach: § 2 ods. 2, 4, 5, 7, 10, 12, § 95, § 119 ods. 2, § 234, § 235, § 243 ods. 2, § 244 ods. 1 písm. h), § 256 ods. 1, § 319, § 321 ods. 1 písm. a) a d) Tr. por., § 36, § 38 ods. 1, § 138 písm. j) Tr. zák., čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. b), c), d) a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 50 ods. 1 - 3 Ústavy Slovenskej republiky v neprospech X. L..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/15/2017 z 26. apríla 2017 sa zrušuje.

Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/50/2016 z 14. februára 2017 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nitra sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 388 ods. 2 Tr. por. Okresnému súdu Nitra sa súčasne nariaďuje, aby vec rozhodol iný sudca, v inom zložení senátu.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. sa obvinený X. L. neberie do väzby.

Okresný súd Nitra v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 11. mája 2018 (č.l. 1099).

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že skutkový stav v danej veci bol zistený správne, spoľahlivo a v rozsahu postačujúcom pre objektívne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), g), h), i) nie sú naplnené, ako to uvádza obvinený s odkazom na obsah spisového materiálu. S poukazom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por., nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., eventuálne dovolanie podľa § 392 ods. 1 zamietol.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému 25. mája 2018 a jeho obhajcovi 22. mája 2018.

Na vyjadrenie okresného prokurátora zareagovala obhajkyňa obvineného podaním doručeným 28. mája 2018 (č.l. 1104) v rámci ktorého uviedla, že vyjadrenie prokurátora považuje za nedostatočne odôvodnené, pričom sa nevyjadril k jednotlivým konkrétnym nezákonnostiam a pochybeniam a svoj názor ničím neodôvodnil. Podľa obvineného konajúci prokurátor takto postupoval v celom konaní a ani v dovolacom konaní neuniesol dôkazné bremeno obžaloby. Ničím nevyvrátil dôkazy a tvrdenia obvineného, že bol porušený zákon, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel dovolaniu v zmysle navrhovaného petitu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietat' porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený uplatnil dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie

možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Obvineným uplatnený dovolací dôvod vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním iba všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.), ktoré právo bolo od zvolenia si obhajcu na plnú moc v celom priebehu trestného konania zachované, ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným (§ 34 ods. 1 Tr. por.), alebo prostredníctvom obhajcu (§ 44 ods. 2 Tr. por.). Tomuto právu obvineného zodpovedá aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), prípadne podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú.

Obvinený X. L., ako už bolo vyššie uvedené, v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že neboli vykonané navrhované dôkazy, boli vykonané nezákonné výsluchy svedkov, obžaloba bola podaná pre iný skutok ako bolo vznesené obvinenie, nebolo vyhovené žiadosti obhajcu o nazretie do utajovaných príloh v celom rozsahu, vyšetrovateľ zamietol žiadosť obhajcu zúčastniť sa úkonov trestného konania v rámci ustanovenia § 85 ods. 5 Tr. por., namietal aj nepoužitie zásady „in dubio pro reo“, pričom podľa obvineného bola porušená prezumpcia nevinoty. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu vecí a pre hodnotenie dôkazov - ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav vecí v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstávam obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Podľa zistenia dovolacieho súdu postupovali pri hodnotení vykonaných dôkazov oba nižšie súdy v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Skutočnosť, že súdy neakceptovali obranu obvineného, nemožno považovať za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu.

Výsluchy svedkov boli takisto vykonané v súlade so zákonom, ktorých sa obhajkyňa obvineného aj zúčastnila a mala možnosť im klásť otázky. Obhajkyňa obvineného bol predložený celý spis a súčasne jej bola poskytnutá fotokópia celého vyšetrovacieho spisu sp. zn. KRP-124/1-VYS-NR-2015. S poukázaním na námietku obvineného, že mu bola zamietnutá žiadosť, kde žiadal byť upovedomený o všetkých úkonoch vo veci a zúčastniť sa ich, tak tu je potrebné uviesť, že o jednotlivých úkonoch boli obvinený aj jeho obhajkyňa upovedomovaní, a to aj o výsluchoch svedkov, aj napriek zamietnutiu ich žiadosti, o čom svedčia aj úradné záznamy.

K námietke obvineného ohľadne nepoužitia zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., je potrebné uviesť, že použitie predmetnej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu vecí a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, preto je aplikácia tejto zásady v dovolaní neprípustná.

Po preskúmaní spisového materiálu dovolací súd pokladá za dôležité uviesť, že obvinený sa v rámci konania sám čiastočne priznal, že si zadovožoval hlavne marihuanu v O. P. v Nitre, pri F. a marihuanu predával 0,5 gramu za 5,- Eur (č.l. 692-693), pričom na základe vykonaného dokazovania bol obvinený usvedčený aj výpoveďou svedkov, záznamom telekomunikačnej techniky, závermi znaleckého posudku, ako aj zaistenými stopami z domovej prehliadky, kde na podklade všetkých vykonaných dôkazov dospel okresný súd ku skutkovým záverom, ktorými je dovolací súd viazaný a nemôže ich dopĺňať ani meniť. Krajský súd sa v napadnutom rozsudku stotožnil s ustáleným skutkovým stavom, ako aj s výrokom o

vine, a preto nemenil skutkový stav ani nezrušil výrok o vine, ale iba výrok o treste.

Z obsahu spisového materiálu taktiež vyplýva, že obžaloba (č.l. 669-671) bola podaná pre ten istý skutok ako bolo vznesené obvinenie, nakoľko v rámci vznesenia obvinenia (č.l. 2-4) aj v podanej obžalobe bol skutok rovnako kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., pričom dovolací súd je viazaný skutkovým stavom, zisteným okresným súdom, resp. krajským súdom a nie je oprávnený takto ustálený skutkový stav skúmať ani meniť. Obžaloba aj spolu s návrhom na vykonanie dôkazov a oznámením termínu hlavného pojednávania na deň 3. júna 2016 bola obvinenému doručená 12. mája 2016, obhajkyňi 16. mája 2016, okresnej prokuratúre 11. mája, ako aj svedkom (č.l. 675), ktorý sa mohli k podanej obžalobe a návrhu aj vyjadriť a tým využiť svoje práva.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a poukazuje predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia, polemizuje s odôvodnením rozhodnutí súdov nižšieho stupňa.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia obvinený uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. V zmysle Trestného poriadku platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že odpočúvanie a záznamy z telekomunikačnej prevádzky v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní vykonané a zadovážené v súlade so zákonom, keď boli na predmetné odpočúvania vydané príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 115 Tr. por. S danými prepisom, ako aj so záznamom boli oboznámení obvinení aj jeho obhajkyňa. Nie je opodstatnená argumentácia obvineného, že dôkazy tvoriace predmet skutku rozsudku súdu prvého stupňa, boli získané nezákonne. S touto argumentáciou sa vyrovnal tak okresný súd, ako aj krajský súd v napadnutom rozsudku. Z uvedených dôvodov dovolací súd nemohol námietky obvineného uvedené v jeho dovolaní akceptovať.

Predmetným dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nemožno napadnúť spôsob hodnotenia dôkazov súdom, tak ako to namieta obvinený vo svojom dovolaní. Nesprávne hodnotenie dôkazov možno skúmať a namietať v konaní pred okresným súdom, ako aj v odvolacom konaní, avšak nie v dovolacom konaní.

Aj v rámci ustálenej judikatúry platí, že predmetom dovolacieho konania nemôže byť, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené. (v tomto smere vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukázaním na nesúhlas s hodnotením dôkazov a ich odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je na rozhodnutí súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za

dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietky obvineného nenaplnili ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, obvinený namietal, že krajský súd nerozhodol o výroku o vine, a preto nemôže byť zákonný výrok o treste s poukázaním na rozhodnutie R 14/1974. Krajský súd v danej veci zrušil iba výrok o treste, pričom výrok o vine ostal nezmenený a krajský súd sa plne stotožnil s výrokom o vine a taktiež s právnou kvalifikáciou, avšak nestotožnil sa s výškou trestu spáchaného obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorú znížil na 7 rokov, a to v rámci zákonne ustanovenej trestnej sadzby za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. Z ustáleného skutkového stavu vyplýva, že obvinený spáchal uvedený zločin a krajský súd mu uložil trest v súlade so zákonom, nakoľko trest bol obvinenému uložený ešte v rámci základnej trestnej sadzby po mimoriadnom znížení a zhodnotení osoby obvineného. Vzhľadom na uvedené nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Obvinený X. L. ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nepriznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c), j) Tr. zák., nesprávnu právnú kvalifikáciu, porušenie ústavné právo na súdnu ochranu, použitie § 138 písm. j) Tr. zák., závery znaleckého posudku a obžaloby, naplnenie znaku na viacerých osobách, nesprávne posúdenie množstva drogy.

V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že nepriznaním poľahčujúcej alebo prit'azujúcej okolnosti nie je možné naplniť žiadny z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., nakoľko sa jedná o namietanie skutkových okolností, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné, vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo 56/2013 zo 14. mája 2014, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 2/2015, podľa ktorého otázka zisťovania resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a prit'azujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak ale súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo prit'azujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby - tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z d'ikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného

dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd uvádza, že okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom právne kvalifikovali a vyhodnotili konanie obvineného, keď ho odsúdili na nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko obvinený sa dopustil obzvlášť závažného zločinu a trest mu uložili podľa zákonného ustanovenia, a to podľa 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Krajský súd správne vyhodnotil pochybenie okresného súdu ohľadne priznania príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko okresný súd pri priznaní uvedenej príťažujúcej okolnosti nesprávne vyhodnotil odpis registra trestov (č.l. 646), z ktorého vyplýva, že obvinený síce už bol dvakrát súdne trestaný, avšak odsúdenia už má zahladené, a preto mu nemôže byť priznaná predmetná príťažujúca okolnosť, aj keď spáchané trestné činy boli podobnej povahy ako v danej veci. Krajský súd napadnutým rozsudkom toto pochybenie napravil a obvinenému uložil trest v rámci zákonne ustanovenej trestnej sadzby za spáchaný obzvlášť závažný zločin pri nepriznaní žiadnej poľahčujúcej a príťažujúcej okolnosti a po mimoriadnom znížení trestu za použitia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., a to vo výmere 7 (sedem) rokov.

Námietky obvineného ohľadne zaistenia peňažných prostriedkov sú neopodstatnené, pretože tieto mu boli vrátené (č.l. 1072-1073), nakoľko nebol odôvodnený záver, že by pochádzali z trestnej činnosti. Rovnako aj námietky ohľadne spáchania trestného činu po dlhší čas a na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. sú neodôvodnené, pretože z ustáleného skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že obvinený páchal trestnú činnosť viac ako rok, a to od septembra 2014 až do novembra 2015, čo vyplýva aj z výpovede R. O., pričom skutok spáchal na viacerých osobách v zmysle § 127 ods. 12 Tr. zák., pričom viacerými osobami sa rozumie najmä tri osoby, teda tri osoby, alebo viac ako tri osoby, avšak maximálny počet osôb obmedzený nie je, s poukázaním aj na správne a zákonné odôvodnenie krajského súdu.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), h), i) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného X. L. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.